

บทที่ 8

เทคนิคพิเศษ

ในการถ่ายทำภาพยนตร์

Special Effect

เทคนิคพิเศษในการถ่ายทำภาพยนตร์

(Special Effect)

ในการผลิตภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องนั้น นอกจากที่ผลิตให้ดำเนินตามเนื้อเรื่องแล้ว จะต้องสร้างสรรค์ภาพต่างๆที่จะไปปรากฏต่อสายตาของผู้ชมให้สมจริง และให้ผู้ชมเกิดอารมณ์คล้ายตามเหมือนได้เข้าไปอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย ดังนั้น การนำเสนอเนื้อหาจากเนื้อเรื่องที่เป็นอักษรให้ไปปรากฏออกเป็นภาพเคลื่อนไหวเหมือนเป็นเหตุการณ์จริงแล้ว จะต้องมีความละเอียดอ่อนเป็นอันมาก ทุกฉากทุกตอนจะต้องมีการวางแผนร่วมกันกับหลายๆฝ่ายเพื่อให้ภาพทุกภาพนั้นต่อเนื่องสอดคล้องสื่อความกันได้และดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เพราะฉะนั้นในการถ่ายทำภาพยนตร์แม้ว่าจะมีการเคลื่อนไหวของตัวแสดงอยู่แล้ว มีการเคลื่อนไหวของตัวกล้องเพื่อจะจับภาพตามวัตถุ หรือการวางมุมภาพที่ดีแล้วก็ตาม ก็ยังจะมีวิธีการที่นอกเหนือไปกว่านี้ที่สามารถกระทำได้โดยไม่ต้องอาศัยห้องปฏิบัติการ ซึ่งสามารถสร้างบรรยากาศในการเชื่อมโยงเรื่องจากเหตุการณ์หนึ่งไปยังเหตุการณ์อีกเหตุการณ์หนึ่งได้ และภาพยนตร์ทุกเรื่องมักจะนิยมทำเทคนิคเหล่านี้เสมอ ซึ่งได้แก่

การทำภาพจาง (Fade)

เป็นวิธีการที่มักจะใช้ในการต่อเนื่องหรือเชื่อมโยงเรื่องราวจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสามารถกระทำได้ 2 วิธีคือ

1. การทำภาพจางเข้า (Fade in)

หมายถึงการถ่ายจากภาพที่ดำมืดสนิทแล้วค่อยๆสว่างขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็จะค่อยๆปรากฏภาพจนได้ภาพที่ชัดเจนพอดีตามปกติ ซึ่งส่วนมากมักใช้การถ่ายลักษณะนี้ในตอนเริ่มต้นเรื่องราวหรือกำลังจะกล่าว เรื่องราวใหม่อีกเหตุการณ์หนึ่งเพื่อให้ผู้ชมเริ่มค่อยๆต่อเชื่อมเรื่องราว

2. การทำภาพจางออก (Fade out)

หมายถึงการถ่ายภาพที่เดิมมีภาพปรากฏอยู่ตามปกติแล้วค่อยๆให้ภาพนั้นจางลงทีละน้อย ทีละน้อย จนกระทั่งภาพนั้นมีมืดสนิท การถ่ายในลักษณะนี้ส่วนมากมีการใช้ในการจบตอนหนึ่งหรือเหตุการณ์หนึ่ง และยังสามารถนำไปใช้ในเหตุการณ์ที่จะเชื่อมโยงไปอีกเหตุการณ์หนึ่ง

การทำภาพจางนี้ ในกล้องบางชนิดสามารถทำได้ส่วนในกล้องบางชนิดอาจ จะทำไม่ได้ ขึ้นอยู่กับว่าในกล้องนั้นจะมีกลไกที่สามารถทำภาพจางได้หรือไม่ กลไกดังกล่าวที่ สามารถควบคุมการทำภาพจาง บนตัวกล้องมักจะมีคำว่า "Fade" ก็จะสามารถใช้ปุ่มนี้ในการ ทำภาพจางได้เลย ส่วนในกล้องที่ไม่มีปุ่มที่สามารถทำภาพจางได้ก็ยังสามารถทำได้เหมือนกัน แต่คุณภาพจะดีเท่าในกล้องที่มีปุ่มที่ทำภาพจางไม่ได้

วิธีการทำภาพจางจากกล้องที่ไม่มีปุ่มทำภาพจางสามารถกระทำได้คือ

เลื่อนหรือเปลี่ยนขนาดของ lens diaphragm

การใช้วิธีเปลี่ยนขนาดของ lens diaphragm นี้ ผลที่ได้จะสูญเสียคุณภาพ จากการทำจากปุ่ม fade โดยตรงไม่ได้ ในการใช้วิธีปรับ lens diaphragm ถ้าจะทำลักษณะ fade in จะเริ่มจากในฟิล์มที่ยังไม่มีภาพแล้วค่อยๆปรากฏภาพที่ละน้อยจนได้ภาพที่ชัดเจนพอดี โดย ให้เปิดช่อง lens diaphragm ในขณะถ่ายให้ได้ช่องเล็กที่สุด หมายถึง เปิดช่องรับแสงที่ดัชนีตัว เลขมากที่สุด แล้วค่อยๆเลื่อนปรับช่อง lens diaphragm ให้เปิดกว้างขึ้นในขณะถ่ายจนได้ ตำแหน่งที่รับภาพได้แสงพอดี

ในทางตรงกันข้ามถ้าต้องการถ่ายทำเป็นลักษณะ fade out จะต้อง เริ่มจากขณะถ่ายทำอยู่ในฟิล์มที่มีหรือปรากฏภาพที่ชัดเจนพอดีอยู่แล้ว จะทำให้ภาพนั้นค่อยๆ มีดลงที่ละน้อย ต้องปรับ lens diaphragm หรือช่องรับแสงให้เล็กลงที่ละน้อยในขณะถ่ายทำ ให้ ค่อยๆปรับที่ดัชนีตัวเลขที่มีค่ามากให้ค่อยๆเล็กลงจนสุด

ในการนี้ การกระทำทั้งสองวิธี จะต้องกระทำอย่างประณีต เพราะได้ กล่าวไว้แล้วว่า คุณภาพในการทำ fade ในลักษณะนี้จะไม่ค่อยดีนัก และในการปรับ lens diaphragm ในแต่ละครั้งย่อมมีโอกาสที่จะทำให้ตัวกล้องเกิดการสั่นหรือเคลื่อนไหวได้

การทำภาพจางซ้อน (Dissolve)

เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำกรต่อเนื่องหรือเชื่อมโยงเรื่องราวคล้ายๆกับวิธีการทำ fade แต่จะแตกต่างกัน และจะทำได้กับกล้องที่มีปุ่ม fade บนตัวกล้องเท่านั้น โดยทั่วไปมักจะ ทำเพื่อเป็นการชี้ให้เห็นถึงช่วงเวลาที่ผ่านมาไปหรือเปลี่ยนที่ตั้งระหว่างฉากที่ติดต่อกันและจะเป็น ไปอย่างนุ่มนวล

การทำภาพจางซ้อนนี้มีขั้นตอนในการทำ 3 ขั้นตอนด้วยกันคือ

1. เมื่อถ่ายภาพตามที่ต้องการแล้ว จะต้องทำ fade out หรือทำภาพจางออกก่อน โดยจะใช้เวลาช่วงที่ทำภาพจางออกประมาณ 2 - 3 วินาที หรือจะสังเกตจากตัวเลขบอกการเดินของฟิล์มเริ่มตั้งแต่กดปุ่ม fade แล้วทำการหยุดกล้อง
2. จากนั้นให้หมุนฟิล์มถอยหลังไปยังตัวเลขครั้งแรกที่เริ่มต้นการกดปุ่ม fade
3. เมื่อหมุนถอยหลังฟิล์มเรียบร้อยแล้ว เริ่มต้นถ่ายจากใหม่ แต่การถ่ายในครั้งนี้จะต้องทำภาพจางเข้าหรือทำ fade in ไปพร้อมๆกับการเดินกล้อง จากนั้นก็ถ่ายต่อไปได้เลย

การทำภาพจางซ้อนจะทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกที่นุ่มนวลมากกว่าการทำ fade in และ fade out หรือการ cut เพราะมีการซ้อนของภาพปรากฏขึ้นเป็นภาพลักษณะที่ ในขณะที่ภาพปรากฏชัดเจนอยู่นั้นจะค่อยๆจางหายไปทีละน้อยๆ ซึ่งในขณะเดียวกันที่ภาพแรกเริ่มจางลงไปในนั้นก็จะมีภาพใหม่ค่อยๆปรากฏเด่นชัดขึ้นแทน จนในที่สุด ภาพแรกจะจางหายไปหมดแต่จะปรากฏภาพใหม่เกิดขึ้นมาแทนจนชัดเจนพอดี

การทำภาพเคลื่อนไหวช้า (Slow motion)

เป็นการบันทึกภาพกริยาซึ่งโดยปกติจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเกินกว่าจะเห็นหรือสามารถศึกษาในรายละเอียดได้ จึงต้องทำให้กริยาเหล่านั้นให้มีลักษณะเคลื่อนไหวช้าลง ซึ่งในขณะที่ถ่ายทำอยู่นั้นจะต้องตั้งอัตราความเร็วของกล้องมากกว่าอัตราเร็วของการฉาย โดยปกติอัตราในการฉายภาพยนตร์จะมีกำหนดให้เป็นมาตรฐานอยู่ 2 อัตรา คือ อัตราความเร็วของภาพยนตร์เสียงจะใช้อัตรา 18 ภาพต่อวินาทีและอัตราความเร็วของภาพยนตร์เสียงจะใช้อัตรา 24 ภาพต่อวินาที ดังนั้นในการถ่ายทำภาพยนตร์ที่จะให้ภาพปรากฏเกิดอาการเคลื่อนไหวช้าลงจะต้องใช้อัตราในการถ่ายทำเกินกว่า 18 ภาพต่อวินาทีถ้าเป็นภาพยนตร์เสียงและใช้อัตราเร็วที่เกินกว่า 24 ภาพต่อวินาทีถ้าเป็นภาพยนตร์เสียง อัตราเร็วดังกล่าวจะมี เช่น 32, 48 หรือ 64 ภาพต่อวินาที เป็นต้น ถ้ายิ่งใช้อัตราความเร็วเพิ่มในการถ่ายทำมากขึ้นเท่าใด ภาพที่จะไปปรากฏบนจอขณะฉายจะยิ่งดูช้าลงเท่านั้น ทั้งนี้เป็นเพราะเกิดการใช้เวลาในขณะที่ฉายนานกว่าการถ่ายทำ

การถ่ายภาพยนตร์ให้เกิดอาการเห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวช้าลงนี้นั้น มักจะทำเพื่อจุดประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษารายละเอียดของอาการที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วที่ไม่สามารถมองเห็นหรือพิจารณาได้ทัน
2. เพื่อก่อให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึก ความซาบซึ้งต่างๆ ได้ดี
3. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติได้ดี

ภาพเคลื่อนไหวเร็ว (Quick Motion)

เป็นลักษณะกริยาของภาพที่ปรากฏบนจอขณะฉายมีอาการเคลื่อนที่เร็ว ซึ่งเป็นอาการที่ตรงกันข้ามกับภาพที่เคลื่อนไหวช้า โดยขณะทำการถ่ายทำจะต้องตั้งอัตราความเร็วในการถ่ายให้ช้ากว่าอัตราความเร็วที่ใช้ขณะฉาย อาจจะต้องตั้งอัตราความเร็วขณะถ่ายทำในอัตรา 16 หรือ 12 ภาพต่อวินาที หลังจากได้ถ่ายทำเสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้วและผ่านกระบวนการล้างนำกลับมาฉายดู โดยใช้อัตราปกติในการฉาย ก็จะปรากฏภาพที่ฉายนั้นมีอาการเคลื่อนไหวเร็วผิดปกติ เพราะจากในการถ่ายทำที่มีอัตราความเร็วหรือใช้เวลาในการถ่ายทำน้อยมากเมื่อนำมาฉายด้วยอัตราปกติซึ่งจะใช้เวลาในการฉายเร็วมาก เราจึงเห็นภาพที่ปรากฏบนจอที่มีอาการที่เคลื่อนไหวเร็วขึ้น

การถ่ายทำภาพยนตร์ให้เกิดมีลักษณะอาการเคลื่อนที่เร็วก็เพื่อ

1. เป็นการย้ำว่า กริยานั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจริงๆ
2. ทำให้เกิดอารมณ์ขัน เพราะภาพที่อาการที่เกิดขึ้นนั้นจะดูหลุกหลิกหรือ ลุกลิ่ลุกลอน

การถ่ายเร่งหรือย่นระยะเวลา (Time Lapse)

เป็นวิธีการถ่ายเพื่อที่ต้องการเห็นช่วงเวลาที่เกิดขึ้นนานมากๆซึ่งต้องใช้เวลาที่ ต้องเฝ้ารอคอย และอาจจะไม่เห็นอาการที่เคลื่อนไหวเลย เป็นอาการเคลื่อนที่ช้าหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงช้ามาก นั่นก็หมายความว่าแทบจะศึกษาหรือจะสังเกตไม่ได้เลย ดังนั้นการถ่าย ภาพยนตร์ลักษณะเร่งหรือย่นระยะเวลาให้เร็วขึ้นสามารถกระทำได้โดยใช้วิธีถ่ายระยะหนึ่งแล้วหยุดระยะหนึ่งจึงทำการถ่ายทำต่อเช่นนี้ไปเรื่อยๆจนเหตุการณ์นั้นสิ้นสุดลง แต่การถ่ายทำในลักษณะนี้จะต้องมีกรคำนวณให้ได้เวลาที่ถูกต้องของเหตุการณ์ของแต่ละเหตุการณ์และระยะเวลาในการนำเสนอเช่น เหตุการณ์ของดอกไม้ชนิดหนึ่งที่เริ่มจากดอกตูมแล้วบานออกจนเต็มที่

ซึ่งโดยปกติถ้าจะศึกษาหรือเฝ้าดูแทบจะไม่เห็นอาการเปลี่ยนแปลงเลยทั้งที่จริงแล้วมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะใช้เวลานานหลายชั่วโมง เมื่อทำการถ่ายทำในลักษณะเร่งหรือย่นระยะเวลา การกลับนำมาฉายดูก็จะสามารถเห็นอาการกริยาเคลื่อนไหวได้จริงๆและในเวลาอันรวดเร็ว หรือกระบวนการทางเคมี ทางชีววะ กระบวนการงอกของเมล็ดพืช การงู้งหรือสลายตัวของวัตถุบางชนิด การรวมตัวหรือการเคลื่อนตัวของก้อนเมฆ เป็นต้น.

การถ่ายเร่งหรือย่นระยะเวลาจะต้องถ่ายทำตามเวลาที่ได้คำนวณไว้ เช่น 1 ภาพต่อวินาที หรือ 1 ภาพต่อนาที ทั้งนี้โดยหาเวลาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นปกติว่าใช้เวลาตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดลงเป็นเวลาเท่าใด จากนั้นตัดสินใจหรือพิจารณาว่าจะใช้เวลาเท่าใดในการออกนำเสนอเป็นภาพยนตร์ การพิจารณาแบ่งถ่ายเป็นช่วงมากน้อยเพียงใด

ตัวอย่างเช่น ในการถ่ายลักษณะการบานของดอกไม้

ก่อนอื่นผู้ถ่ายจะต้องทราบถึงระยะเวลาของการบานของดอกไม้ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดลงใช้เวลาไปเท่าไร ?

สมมุติว่าการบานของดอกไม้ชนิดนี้ใช้เวลาบานตั้งแต่ดอกตูมจนบานสุดเต็มที่ ใช้เวลานานถึง 8 ชั่วโมง ในการนำเสนอเป็นภาพยนตร์ต้องการให้ใช้เวลาเพียง 20 นาที วิธีคำนวณ ดังนี้

กริยาที่เกิดขึ้นจริง 8 ชั่วโมง	=	480 นาที
ต้องการให้นำเสนอออกเหลือเวลาเพียง	=	20 นาที
แต่การฉายภาพยนตร์ปกติมีอัตราเร็ว	=	24 ภาพต่อวินาที
ดังนั้น ในเวลา 20 นาทีที่ฉายภาพยนตร์ออกเป็น	=	$20 \times 24 = 480$ ภาพ
เพราะฉะนั้น ในการถ่ายทำจะต้องถ่ายภาพให้ได้	=	480 ภาพ
นั่นคือ ต้องถ่ายภาพ จำนวน 480 ภาพในเวลา		480 นาที
ถ้าต้องการถ่ายภาพจำนวน 1 ภาพจะใช้เวลา		$\frac{480}{480} = 1$ นาที

ดังนั้นจึงต้องถ่ายภาพ 1 ภาพทุกๆ 1 นาที และในเวลา 8 ชั่วโมงจะได้ภาพ 480 ภาพ ในการใช้เวลาในการฉายภาพยนตร์เท่ากับ 20 นาที

วิธีการถ่ายทำลักษณะเร่งหรือย่นระยะเวลาจะช่วยให้ผู้ชมสามารถมองเห็นจากวัตถุที่มีரியจริงของวัตถุนั้นเคลื่อนที่ที่ต้องใช้เวลาที่ยาวนานมากๆ ให้เกิดกริยาได้ช้าลง ใช้ระยะเวลาที่สั้นและอย่างต่อเนื่องกันโดยตลอด

การถ่ายทำจากภาพหรือวัตถุไร้ชีวิตให้เกิดการเคลื่อนไหวได้ (Animation)

สำหรับสิ่งซึ่งปกติเคลื่อนไหวด้วยตนเองไม่ได้หรือไม่มีชีวิต จะสามารถทำให้เหมือนเกิดอาการเคลื่อนไหวได้หรือมีชีวิตเกิดขึ้นได้นั้น มีวิธีที่คล้ายกันกับการถ่ายทำแบบลักษณะ Time Lapse ในแง่ของการใช้วิธีการถ่ายครั้งละ 1 ภาพ แต่ Animation นั้น มักจะถ่ายทำจากภาพเขียนหรือภาพวาดสำเร็จหรือเป็นการเพิ่มส่วน ทำวัตถุมีทรงเคลื่อนไหวมีชีวิตได้ หรือทำการเปลี่ยนแปลงลักษณะของวัตถุให้เป็นไปได้ตามลักษณะต่างๆ ดังนั้นในการถ่ายทำภาพยนตร์ในลักษณะนี้สามารถทำได้ดังนี้

1. Pop - on เป็นวิธีการถ่ายการเพิ่มส่วนหรือเพิ่มรายละเอียดของวัตถุทีละน้อยๆจนกระทั่งครบสมบูรณ์ของตัววัตถุนั้น เช่น มีประโยคอยู่หนึ่งประโยคต้องการให้ปรากฏรูปประโยคนี้แสดงออกทีละตัวอักษรจนครบตัวอักษรเต็มประโยค วิธีทำโดยผู้ถ่ายทำจะต้องเตรียมตัวอักษรทั้งหมดนำมาถ่ายทีละตัว เริ่มตั้งแต่อักษรตัวแรกถ่ายภาพประมาณ 3 - 4 ภาพ จากนั้นอักษรตัวที่สองอีก 3 - 4 ภาพโดยอักษรตัวแรกไม่ต้องนำออกคือถ่ายซ้ำพร้อมกับอักษรตัวที่สอง ส่วนอักษรตัวที่สาม สี่ ห้าและต่อไปถ่ายทำลักษณะเหมือนกับครั้งแรกจนจบประโยค เมื่อออกนำไปฉายก็จะปรากฏเป็นภาพตัวอักษรปรากฏขึ้นทีละตัวจนได้ครบเต็มประโยค

อีกลักษณะหนึ่งโดยใช้วิธีการวาดภาพ เป็นการลากเส้นเริ่มตั้งแต่จุดแรกแล้วเริ่มถ่ายประมาณ 3 - 4 ภาพ แล้วลากเส้นอีกระยะหนึ่งแล้วถ่ายอีก 3 - 4 ภาพ กระทำเช่นนี้ไปจนครบตัวอักษร เมื่อนำออกฉายจะเห็นเป็นตัวอักษรปรากฏเป็นลายเส้นกำลังวิ่งจนเห็นเต็มตัวอักษร หรือการทำให้น้ำในแก้วค่อยๆเพิ่มขึ้นจนเห็นเต็มแก้วก็จะใช้วิธี Pop - on เช่นเดียวกัน คือจะถ่ายแก้วน้ำเปล่าๆก่อนแล้วค่อยถ่ายการเติมน้ำทีละน้อยๆจนเต็มแก้ว เมื่อนำออกฉายดูก็จะปรากฏภาพน้ำที่อยู่ในแก้วค่อยๆสูงขึ้นจนเห็นเต็มแก้ว เป็นต้น

2. Cat - out เป็นการถ่ายจากรูปภาพซึ่งจะตัดมาจากกระดาษสีหรือกระดาษแข็ง เช่น การถ่ายภาพม้ากำลังวิ่งอยู่ โดยจะวาดภาพม้าลงไปบนกระดาษแข็งแล้วจึงนำภาพม้านั้นมาตัดแยกส่วน คือ ส่วนลำตัว ส่วนหัว ส่วนขาและส่วนหาง จากนั้นนำส่วนต่างๆมาวางไว้ให้ถูกต้องแล้วเริ่มถ่ายทำ เมื่อต้องการจะให้ม้าวิ่งก็เปลี่ยนตำแหน่งต่างๆ

ของอวัยวะส่วนที่ตัดนั้นโดยจะค่อยๆเปลี่ยนทีละน้อยๆ การเปลี่ยนครั้งหนึ่งให้ถ่ายภาพครั้งหนึ่ง จนกว่าจังหวะของการเคลื่อนไหวของม้าจะครบ ไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนไหวของส่วนลำตัว ส่วน หัว ส่วนขาและส่วนหาง หรือต้องการจะทำอากัปกิริยาในการเคลื่อนไหวอย่างอื่นก็สามารถ กระทำได้ ทั้งนี้ผู้ที่ต้องการถ่ายทำในลักษณะนี้จะต้องศึกษากริยาการเคลื่อนไหวในจังหวะ ต่างๆอย่างละเอียดเสียก่อนจึงจะสามารถทำให้อากัปกิริยาการเคลื่อนไหวของสิ่งต่างๆดูคล้ายของจริง และถูกต้อง

3. Three - dimensional เป็นการถ่ายวัสดุที่มีทรงหรือวัสดุสาม มิติ เช่นรูปปั้นจากดินเหนียว ดินน้ำมันหรือปั้นจากรูปทรงจากกระดาษ การถ่ายทำก็จะถ่ายครั้ง ละแฟรมในการเปลี่ยนแปลงของรูปทรงของวัสดุแต่ละครั้ง แต่จะต้องเปลี่ยนแปลงไปที่ละน้อยๆ

4. Wipe - off หรือ Scratch - off เป็นวิธีการลบภาพหรือส่วนที่ ได้เขียนเต็มสมบูรณ์แล้ว การถ่ายทำผู้ถ่ายจะต้องมีภาพที่สมบูรณ์จากนั้นก็เริ่มถ่าย แต่การถ่าย แต่ละครั้งจะลบภาพที่สมบูรณ์ทีละน้อยจนกระทั่งภาพที่สมบูรณ์นั้นหมดไป เมื่อได้ถ่ายทำใน ลักษณะนี้เสร็จสิ้นแล้วเมื่อกลับนำมาฉาย จะต้องฉายในลักษณะย้อนหลังหรือกลับฟิล์มในการ ฉายเพื่อจะได้ภาพที่มีการค่อยๆเคลื่อนที่ทีละน้อยๆจนได้ภาพที่สมบูรณ์ การถ่ายทำลักษณะนี้ จะคล้ายๆกับการถ่ายทำในลักษณะของ Pop - on แต่จะกระทำตรงกันข้ามกัน ในการถ่ายทำใน ลักษณะนี้จะได้ภาพเคลื่อนไหวที่มีมนวลกว่า

5. Cel เป็นการถ่ายทำโดยใช้วิธีเขียนภาพเป็นชุดลงบนแผ่น อาซิเตทใส แต่ละแผ่นนั้นจะวาดตำแหน่งของภาพที่มีการเคลื่อนไหวได้และในตำแหน่งที่ เคลื่อนไหวแต่ละจังหวะจะต้องวาดลงบนแผ่นอาซิเตทใสคนละแผ่นกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในบน แผ่นอาซิเตทใสแต่ละแผ่นจะมีการวาดตำแหน่งที่เคลื่อนไหวทีละน้อยอยู่กับคนละแผ่น ต่อจาก นั้น นำแต่ละแผ่นมาซ้อนกันตามลำดับแล้วถ่ายทีละแผ่นเรื่อยๆจนหมด ก็จะได้ภาพเกิดอาการ เคลื่อนไหวตามที่กำหนดไว้

อย่างไรก็ดีในการถ่ายทำที่ทำให้ภาพที่เคลื่อนไหวไม่ได้ทำให้เกิดมีชีวิตชีวาได้ดั่งนั้น มีสิ่ง ที่จะต้องคำนึงถึงดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติของกล้องที่จะใช้ในการถ่ายทำ

- 1.1 การมองภาพและการปรับภาพจะต้องเป็นชนิดมองผ่านเลนส์
- 1.2 สามารถถอดเปลี่ยนเลนส์หรือสามารถทำการถ่ายในระยะใกล้มากได้
- 1.3 สามารถมีกลไกที่ถ่ายลักษณะเฟรมเดียวเดียวได้

2. วัสดุหรืออุปกรณ์ที่สามารถยึดให้กล้องอยู่กับที่อย่างแน่นหนาได้ เช่น ขาตั้งกล้อง สำหรับก๊อปปี (copystand)
3. การเตรียมงานทางด้านศิลปะต่างๆ ให้พร้อมและควรเลือกวัตถุที่ถ่ายให้มีขนาดใหญ่จับถือได้สะดวก
4. วัสดุสำหรับรองรับในการที่จับยึดวัสดุถ่ายจะต้องมีความแข็งแรงไม่ให้เกิดการเคลื่อนที่ หรือโยกสั่นในขณะที่ทำการถ่ายทำ

